ƏHƏD YAŞAYIR

ƏHƏD YAŞAYIR

Müəllimim Əhəd Hüseynovun əziz xatirəsinə

Yarımçıq qoymazdın gördüyün işi,
Həyatdan dərs idi həyatın bizə.
Ölümdən söz düşsə, deyərdin: əşi,
Soyuqluq salmayın ürəyimizə.

«Qız yükü, duz yükü» deyərdin hərdən.
Qızların güləndə qışın yaz oldu.
Qayğılı ürəyin dayandı birdən,
Sənin yeddi qızın yeddi saz oldu.

Həmişə həvəslə danışardın sən,
Heç vaxt hiss etməzdik yorğunluğunu.
Elə şirindi ki, hər mühazirən,
Bilməzdik zəngin də vurulduğunu.

Təzə don geyərdi sözün köhnəsi,
Hər şey canlanırdı titrək əlinlə.
Bədbəxt Mıtsirinin ölüm səhnəsi,
Necə təsirliydi sənin dilində.

Könlün gözəlliyin dustağı idi,
Gözəllik önündə qəlbin əsərdi.
Tənqidin bir bağban bıçağı idi,
Quru misraları qırar, kəsərdi.

Sənə zalım əcəl bəs necə qıydı?
Ürəyin tərtəmiz, işin tərtəmiz.
Sözlərin bir inam qığılcımıydı,
Bir ocaq çatmışdıq ondan hərəmiz.

İncə mətləbləri açardın bir-bir,
Canlı kitab idin, hər sözün baldı.
Ölüm bir insafsız «kitab sahibi»,
Səni əlimizdən yarımçıq aldı.

Bizi sarsıtsa da o matəm günü,
Qaldı ürəklərdə müqəddəs adın.
Sən qürub etmədin, günəş ömrünü
Bölüb şəfəqlərə bizə payladın.

Kim verə biləcək onun yerini,
Könlümdə bir dərin həsrət yaşayır:
Qoru mühazirə dəftərlərini,
Onun hər sətrində Əhəd yaşayır.

Rafiq Yusifoğlu
Sumqayıt şəhərindəki
23 №-li məktəbin müəllimi
1973-cü il.